

SANITÁRNÍ DIKTATURA: VÝHODNÁ A EFEKTIVNÍ FORMA VLÁDNUTÍ, VŠE PRO POHODLÍ “ELIT”. PANDEMICKÁ OPATŘENÍ JAKO NÁSTROJ ODLIDŠTĚNÍ A KONTROLY VŠECH

- CZ24 News | 19. srpna 2021

Alexandr Dugin se zamýšlí nad současnou děsivou sanitární diktaturou, která si nezádá s nacistickým ponížením člověka a představuje triumf toho nejodpornějšího politického systému v dějinách

Je fascinující sledovat, jak se západní demokracie tváří v tvář pandemii rychle mění v uzavřené totalitní společnosti založené na všudypřítomném dohledu, omezování občanských práv a svobod a stále tvrdším represivním systému.

Itálie zavedla zelené pasy, které obsahují celý zdravotní profil osoby – název očkovací látky, četnost očkování, údaje o základních tělesných procesech – teplota, puls, krevní tlak atd. – a určují přístup k určitým sociálním možnostem a politickým právům. V Itálii to vyvolalo zděšení nejen u populistů, krajních negacionistů a odpůrců očkování, ale také u některých systémových levicových filozofů – například Giorgia Agambena a Massima Cacciariho.

Na úroveň holé existence

Agamben se dlouhodobě zabývá problémem „holé existence“, kdy tlak politického systému zasahuje do samotné biologie člověka, proniká do jeho těla a snaží se ho ovládat na biochemické úrovni. Člověk se v krajní diktatuře převrací právě v biologický objekt definovaný souborem sanitárních ukazatelů. Extrémní totalitarismus se nesnaží ovládat mysl, ale tělo. Jedná se o „holou existenci“, kdy je člověk ztotožňován se souborem biologických ukazatelů. To je podle Agambena konec lidskosti a triumf těch nejodpornějších politických systémů, jaké si lze představit. Agamben ve svých spisech zdůrazňoval, že nejtypičtější a nejdokonalejším příkladem „holé existence“ byla situace vězňů v nacistických koncentračních táborech. Vězni nebyli vůbec považováni za lidi. Agambena zajímalo sebeuvědomění nositelů této nejnižší úrovně života, které se v těchto extrémních podmínkách měnilo a stávalo „bio-vědomím“, jemuž šlo jen o přežití – a bylo jedno jak, za jakou cenu a v jaké roli.

A nyní poté, co zasvětil svůj život kritice nelidské a zločinecké biopolitiky nacistů, když popsal její struktury jak na straně katů, tak na straně obětí, naráží Agamben přesně na to samé v současnosti, ale ne v koncentračním táboře, nýbrž v liberálně-demokratické společnosti. S hrůzou se rozebral v opatřeních italské Draghiho vlády, které bohužel podpořili pokřivení levicoví i pravicoví populisté – Di Maio z Pěti hvězd a Salvini z Ligy –, a našel v nich všechny znaky té nejradikálnější a nelidské biopolitické diktatury.

Prakticky totéž, co v Itálii, se děje v další evropské zemi považované za výkladní skříň demokracie – ve Francii. Tam se Macronova vláda rozhodla nechat povinně očkovat velmi široký výběr profesí a zavedla systém sanitárních průkazů. Tyto průkazy, stejně jako zelené pasy v Itálii, musí obsahovat digitalizované údaje o všech bio-sanitárních ukazatelích osoby. Kromě těch nejdůležitějších údajů ve vztahu ke covid-19 s jeho různými kmeny a odrůdami budou obsahovat i další sanitárně-hygienické

informace.

Tělo člověka je tak podrobena totalitnímu systému dohledu, kontroly, revize, účtování a souvisejících omezení, s nimiž se můžete setkat například při vstupu do metra, pokud si ráno zapomenete vzít léky. Dveře vagonu se vám neotevřou. Vědecká sci-fi, řeknou skeptici. Dnes se to tak jeví, ale zítra půjde o realitu.

Totální sanitární koncentrák

Není to tak dávno, co Macron Francouze ujišťoval, že sanitární průkazy nikdy nezavede. Dnes jsou skutečností a jeho strana pro ně hlasovala jako jeden muž.

Jak popisuje Agamben ve svých spisech o „holé existenci“, sanitární kontroly jsou od politické represe vzdáleny, co by kamenem dohodil. Epidemie ve Francii se stala záminkou pro zákaz politické opozice vůči Macronovi a širokého národního hnutí „žlutých vest“, které začalo ještě před pandemií, postupně rostlo a nyní bylo zakázáno pod záminkou prevence koronaviru.

Stejně tak evropské demokracie jedna po druhé zjišťují, že sanitární diktatura a pandemický nacismus jsou velmi výhodné formy vládnutí. Tam, kde demokracie předpokládá debatu, diskusi, dohodu a kompromis, mohou sirény sanitek a policisté s plynovými maskami značně usnadnit rozhodování o realizaci mocenských záměrů. Sanitární fašismus se ukazuje jako výhodný, levný a účinný.

Cenou za komfortní pohodlí elit je nastolení panoptika koncentračního tábora, které zasahuje nejen do soukromého života lidí, ale i do biologického organismu člověka. Senzory skenují těla, která se stávají průhledná – holá před invazí elektronicko-medicínské kontroly.

Pokud budou tyto trendy pokračovat, což se s největší pravděpodobností stane, protože pandemie je v nedohlednu, budeme stát před jedinou volbou: jaký koncentrační tábor si vybrat – národní, kde budou naše bytosti zahrnuty do systému totálního dohledu suverénního státu, nebo globalistickou síť, kde budeme podrobena diktátu loutkovodičů národních administrativ. Můžeme si vybrat něco jiného než „holou existenci“ v národním nebo globálním žaláři? Podle mého názoru ne.

Nic jiného nám nezbyvá. Ledažeby...

Autor: Alexandr Dugin